

Mateja Bizjak Petit – Mathea

Ublazinjena noeza

1.

spim kot sova ne
skozi veje na čelu
me gleda prabit

skozi oči srka
pesmi kalejdoscopa
obračam glavo

blazina nôsi!

2.

polnoč odpira
suha usta sičijo
se v temi sveti

osameli loč
gori pod skorjo dlan se
suče v polnoč

prostora ne najde

3.

zelena ura
tik ob glavi stikalo
piha v spiralo

vročična stena
hlad z druge strani meglen
napoveduje

temino dneva

4.

požirek vode
pleše v sprejemni sobi
prevrača čelo

drži me v krempljih
kamiličen obkladek
že predolgo suh

mi gre na mi gre

5.

nekdo spet poje
srh potuje nad menoj
v predrzni sapi

bo res mogoče
pogovarjam se s seboj
homofonija

jazz v vseh jazih

6.

norost ali privid
menda si spet lažem
podim čebelji hrup

nemir se skrije
v mrzle podplate žene
spi spi spi spi spi

požirek medu*

---

* ali pelinkovca

7.

claire de lune – tih tat
kako me gledaš!
zakaj ne rečeš

nič in čakaš do
jutra ko znova zblediš
misteriozen

poln polovic

8.

kje si kaj počneš
kako naj si verjamem?
misel je barva

umiram dotik
stegujem veje prstov
tresočne listje

pada v *brz*časnost

9.

daj mi ga nazaj
gumb ki zapira telo
da ne uhaja

sam sebe sleci
hrepeneča hidravlika
utaplja razum

če je kdaj bil

10.

turbulenca slik
nesmrtnost se ponavlja
v upehanosti

sprožim padalo
belota rjuh (večen) obliž
preluknjanih tem

že kljuva (dobro) jutro